

Spørgsmaal er jo nu klaret for saa vidt paa tilfredsstillende Maade. Udenrigsministeren vilde intet sige om sit Totalindtryk af disse Indberetninger; Forsvarsministeren har sagt nu i Dag for første Gang klart: Jeg har ikke sagt om de Indberetninger, hvad der staar i Interviewet. Om det er sagt eller ikke, skal jeg lade staa hen, men en Kendsgerning er det, at Forsvarsministeren nu fragaar denne Udtalelse. Nu er Situationen altsaa den, at det af fire Talere, det ærede Medlem Hr. Brorsen, det ærede Medlem Hr. Moltesen, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen og mig, er sagt, at der i disse Indberetninger ikke findes noget som helst, der kan tages til Indtægt for Lovforslaget. Dette staar fuldkommen uimodsaagt fra Regeringens Side, og dermed falder der jo et lidt ejendommeligt Lys over den Benyttelse, som har fundet Sted — og har fundet Sted med Forsvarsministerens stiltiende Billigelse — af Forsvarsministerens Udtalelser i Interviewet; thi Forsvarsministeren har ikke paa afgørende Maade taget Afstand fra denne Udtalelse før nu i Dag, og det er tre Fjerdingaar for sent.

Ordføreren (P. Munch): I Anledning af den Udtalelse, som det ærede Medlem nu fremsatte med Hensyn til en Blyantspaategning, som han mindes fra en af Indberetningerne, vil jeg for min Del gerne advare imod, at man indlader sig paa at omtale nogen Art af Enkeltheder i de paagældende Indberetninger. En Fremdragen deraf til Diskussion her i Tinget vil ikke være i Overensstemmelse med de Forudsætninger, ud fra hvilke de paagældende Indberetninger er tilstillet Udvalget. I øvrigt har jo Diskussionen, som nogle Diskussioner tidligere, drejet sig i ikke helt ringe Grad om Forsvarsministerens ofte omtalte Interview. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at anvende flere Ord derpaa. Det forekommer mig ganske umuligt at afvinde det en tilsvarende Interesse som den, med hvilken dette Interview omfattes af adskillige ærede Medlemmer i dette Ting. I øvrigt har der været brugt adskillige stærke Ord. Disse Ord er jo Udtryk for, i hvilken Grad ærede Medlemmer, der vender sig mod dette Lovforslag, er følelsesbestemte, bestemte af Stemninger, overfor hvilke Grunde meget ofte preller af, og en Diskussion om selve disse Stemninger vil neppe heller føre til noget Resultat, men der er dog i de faldne Udtalelser et og andet, som jeg for mit Vedkommende ikke vil lade uimodsaagt.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har skildret dansk Holdning overfor Tyskland

fra 1918 til nu som en eneste stor Eftergivenhed, omfattende i dette ogsaa det Neergaardske Ministerium, om hvis Holdning paa dette Omraade vi tidligere har diskuteret her i Tinget, og hvorom jeg da har haft Lejlighed til at sige, paa hvilke Punkter jeg ikke følte mig tilfredsstillet. Men jeg tror, der er Grund til ikke blot gennem Udenrigsministerens Ord, men ogsaa fra anden Side her i Tinget at understrege, at Paastanden om en dansk Eftergivenhed overfor Tyskland som bestemmende vor Holdning i Aarene efter 1918 er ubegrundet, saaledes som den her er fremført. Den Beslutning, der blev taget ved Fredens Slutning med Hensyn til Sønderjylland, og den Holdning, som Danmark dær indtog, var ikke dikteret af noget Ønske om Eftergivenhed overfor Tyskland, men den var dikteret af Overbevisningen om, hvad der var i Danmarks sande Interesse, og hvad Danmark kunde være bekendt efter den Holdning, som det danske Folk havde indtaget i de 50 Aar mellem 1864 og Krigens Udbrud.

Naar det ærede Medlem, hvis Udtalelser jo altid er interessante og kan give Anledning til Drøftelse, udtalte sig om den Beslutning, der er taget fra dansk Side: at støtte det svenske Standpunkt i Spørgsmaalet om Folkeforbundsraadets Udvidelse, vil jeg sige, at denne Beslutning heller ikke paa nogen Maade er Udtryk for nogen Art af tyskvenlig Politik eller Eftergivenhed overfor tyske Stemninger. Det er Fortsættelsen af en Holdning, som fra dansk Side har været indtaget sammen med adskillige andre Magter lige fra Begyndelsen under alle Folkeforbundsforhandlinger, og i denne Holdning kunde der fornuftigvis ikke ske nogen Ændring af Hensyn til den nu indtrufne Situation. Jeg kan tilføje, at naturligvis kan vi ikke paa det nuværende Tidspunkt bedømme, hvorledes de enkelte Bevægelser og de enkelte Handlinger har været under de faa Dages Forhandling, der nu har fundet Sted i Genève, men selve dette at støtte den Opfattelse, som Sverige har gjort sig til Talsmand for, er en Politik, som paa Forhaand var given for Danmarks Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen gav en stor Skildring af hele den udenrigspolitiske Situation, som han har gjort det nogle Gange før, og talte da ogsaa om Aanden fra Locarno, der blegnede, svandt tilbage. Ja, dette Indtryk maa i hvert Tilfælde enhver faa, der efter Aftalerne i Locarno havde tænkt sig Overgangen til en Tusindaarsrigets Fredstilstand i Stem-